

N:o 25.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 April 1881.
— — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Riksdagens år 1880 församlade Revisorers berättelse, angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1878.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 14.)

S. A. K.

Efter pröfning af hvad Riksdagens nästlidna år församlade revisorer, rörande då verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1878, uti afgifven berättelse anmält samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti deröfver afgifna underdåniga förklaringar hos Eders Kongl. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedan omförmälda ämnen underdånigst anföra följande:

Kongl. Arméförvaltningen.

Med förmälan, att Statskontoret hvart tredje år öfver första, andra, sjetta, sjunde, åttonde och nionde hufvudtitlarne upprättar fullständiga stater (den så kallade statsliggaren), hade revisorerne förklarat sig

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 9 Häft.

anse, att Arméförvaltningen, i likhet med Statskontoret, borde upprätta en så kallad *liggare öfver fjerde hufvudtiteln*, så för ordinarie som extra anslag, äfvensom att densamma årligen borde från trycket utgifvas, såsom förhållandet vore med Marinförvaltningen med flera verk i afseende på de för dem gällande stater.

Arméförvaltningen, som i anledning af omförmälda framställning afgifvit infordradt utlåtande, har för sin del visserligen icke haft något att erinra mot lämpligheten af den föreslagna liggarens upprättande, men då, enligt hvad förvaltningen inhemtat, Eders Kongl. Maj:t uppå Riksdagens framställning behagat meddela Statistiska centralbyrån uppdrag att utarbета och till trycket befordra »Aflönings- och pensionsstatistik» öfver statens samtliga embets- och tjenstemän samt betjente, och en sådan statistik, hvilken redan vore under arbete, otvifvelaktigt komme att fullkomligen uppfylla det ändamål, som af den ifrågaställda liggaren öfver fjerde hufvudtiteln, i hvad aflöningsanslagen anginge, kunde förväntas, syntes det vara tillräckligt att i afseende å nyssnämnda anslag i liggaren endast hänvisa till berörda statistik. Hvad åter anginge fjerde hufvudtitelns öfriga anslag, eller de som icke eller åtminstone icke uteslutande vore att till aflöningsanslag hänföra, så funnes bland dem åtskilliga, för hvilka särskilda utgiftsstaten blifvit utfärdade, hvaremot för andra några stater icke lämpligen kunde upprättas. För de förra skulle naturligen de fastställda staterna i den blifvande liggaren ingå tillika med hvad i öfrigt kunde till upplysning om anslagens natur och ändamål anses nödigt, och för de senare borde en särskild redogörelse för anslagen i sistnämnda två hänseenden uti liggaren meddelas. Äfven beträffande de extra anslagen borde, efter deras skiljaktiga natur, det ena eller andra af dessa förfaringssätt iakttagas. I öfrigt, och för den händelse att upprättandet af särskild liggare öfver fjerde hufvudtiteln blefve anbefaldt, ansåge sig Arméförvaltningen böra hemställa, dels att hvad i afseende å den hos Statskontoret förvarade statsliggarens uppställning funnes föreskrifvet måtte hufvudsakligen få tjena till efter rättelse äfven beträffande liggaren öfver fjerde hufvudtiteln, och att denna således icke heller måtte behöfva till trycket befordras, dels ock att, då sistnämnda liggarens upprättande komme att kräfva mera arbete, än som med de strängt begränsade krafter, hvilka genom den för Arméförvaltningen utfärdade nya aflöningsstaten blifvit ställda till Förvaltningens förfogande, kunde medhinnas, ett anslagsbelopp af minst 1,500 kronor måtte hos Riksdagen begäras och ställas till Arméförvaltningens disposition, för att användas till arfvode åt den eller de personer, som komme att få liggarens utarbetande sig anförtrodt.

Riksdagen, som delar revisorernes åsigt om lämpligheten deraf, att stater rörande utgiftsanslagen under fjerde hufvudtiteln må vardas, i likhet med den i Statskontoret upprättade liggare, årligen af Arméförvaltningen uppgjorda, har föreställt sig, att, om än till en början något ökad arbete skulle föranledas af ordnandet och befordrandet till trycket af dessa stater, särskildt anslag för ifrågavarande arbete icke borde vara nödvändigt, då utan tvifvel sådana tryckta stater för framtiden i många fall komme att underlätta göromålen inom Arméförvaltningen; och sedan denna liggare en gång blifvit upprättad, syntes de af dess förnyade utgifvande föranledda göromål icke kunna blifva af nämnvärd betydelse. I anledning häraf får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrift derom, att en så kallad liggare öfver de å fjerde hufvudtiteln uppförda så väl ordinarie som extra anslag må vardas af Arméförvaltningen årligen upprättad och till trycket befördad.

Ultuna landtbruksinstitut.

Under räkenskapsåret, som vid Ultuna landtbruksinstitut räknas från och med den 1 Juli till och med den 30 Juni, hade institutet, på grund af Kongl. brefvet den 28 Mars 1879, förskottsvis uppburit det anslag å 14,000 kronor, som Riksdagen på extra stat för år 1880 anvisat under vilkor, att det finge användas uteslutande till inköp af dragare och kor för institutet. För så vidt revisorerne af räkenskaperna kunnat finna, hade under året inköpts allenast ett par hästar, en tjur, 38 kor, en tjurkalf och 6 qvigor för en sammanlagd kostnad af 8,756 kronor 82 öre, hvadan alltså vid räkenskapsårets utgång å förevarande anslag bort finnas en behållning af 5,243 kronor 18 öre. Då emellertid detta anslag ej särskildt bokförts och redovisats, hade revisorerne icke kunnat kontrollera anslagets användande för det dermed afsedda ändamålet, eller ens huruvida oförmälda behållning i verkligheten förefunnits.

Uti häröfver afgifvet utlåtande har Styrelsen för Ultuna landtbruksinstitut anfört, att antalet af kreatur, som institutet enligt sista bokslutet (den 30 Juni 1878) egde, jemfördt med antalet vid tiden för anslagets beviljande, visade sig vara ökad med 4 par arbetsoxar, 73 nötkreatur, hvaraf 50 mjölkkor, samt med ett par inköpta arbetshästar, och framginge redan af detta sakförhållande, att berörda anslag å 14,000 kronor blifvit till de afsedda ändamålen användt. Redan under räkenskapsåret 1878—1879, kort efter att det beviljade anslaget från Stats-

kontoret bekommits, hade till inlösen och inköp af kreatur användts 8,756 kronor 82 öre, och under första qvartalet af följande räkenskapsår, hvilket tog sin början den 1 Juli 1879, hade ytterligare kor och dragare inköpts för 4,429 kronor 45 öre, hvadan då endast 813 kronor 73 öre återstode, hvilka under följande räkenskapsår komme att redovisas.

Då, i enlighet med hvad Revisorerne omförmält och af den afgifna förklaringen icke blifvit vederlagdt, räkenskaperna vid Ultuna landtbruksinstitut blifvit förda på sådant sätt, att deraf icke kunnat utrönas, huruvida ifrågavarande anslag, hvilket, jemlikt Riksdagens underdåniga skrifvelse den 13 Maj 1879, uteslutande borde användas till inköp af nödiga dragare och kor för institutet, blifvit allenast för berörda ändamål begagnadt, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrift derom, att räkenskaperna vid Ultuna landtbruksinstitut skola för framtiden föras på sådant sätt, att hvarje särskildt till institutet beviljadt anslag må utan sammanblandning med institutets öfriga tillgångar fullständigt redovisas.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 13 April 1881.
